

Spørgsmaal paa en saadan Maade, som jeg frygtede, at der kunde blive Tale om.

Derimod vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til de ærede Medlemmer Hr. Pürschel og Hr. Rode i Anledning af de af dem fremsatte to Spørgsmaal angaaende Detailler denne Sag vedrørende. Det ærede Medlem Hr. Pürschel nævnte, at der netop i de Dage, da han talte, gik forskellige Rygter om en forskellig Behandling af Folk eller Institutioner — jeg ved ikke rigtig hvad — fra Landmandsbankens Side. Jeg maa sige, at jeg har ingen som helst Viden om, hvad det ærede Medlem sigtede til. Men hvis det ærede Medlem har Oplysninger af nogen Art, vil jeg selvfølgelig særdeles gerne modtage dem af ham, og jeg skal da ogsaa faa foranstaltet en Opklaring af det, det ærede Medlem i saa Henseende maatte forebringe. Men paa Grundlag af det, det ærede Medlem her udtalte, er jeg ikke i Stand til at forstaa, hvad det ærede Medlem sigtede til.

Det ærede Medlem Hr. Rode spurgte, om det var rigtigt, at der ingen Instruks havde eksisteret for Landmandsbankens Bankraad og Bestyrelse, før der nu var blevet tilvejebragt en saadan. Ja, det er i og for sig rigtigt. Om Bestyrelsen eller Bankraadet selv har haft visse Retningslinier, kan jeg ikke sige bestemt, men da jeg for nogen Tid siden gik til Udnævnelsen af det Kontrolraad, som man ved er blevet etableret — det har jeg før omtalt —, saa viste det sig, at der ikke fandtes nogen egentlig af Ministeriet etableret eller godkendt Forretningsorden. Jeg blev da gjort opmærksom paa, at der ikke for Regnskabsudvalget og Bestyrelsens Forhold i det hele, saaledes som jeg i og for sig havde ventet det, fandtes en vis Vejledning fra Ministeriet. Men da man indførte den Ordning, som nu er skabt, med Kontroludvalg og dets Pligt til at forhandle med Bankens Regnskabsudvalg, blev der altsaa tilvejebragt de fornødne Forretningsordener, eller hvad man nu vil kalde disse Dokumenter, som altsaa nu bliver Grundlaget for Arbejdet i disse forskellige Instanser.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt gjorde en Række Bemærkninger om Forhold og Bevægelser i Sønderjylland. Det var en Tale, der saa nøje som muligt fulgte den saakaldte Selvstyrebevægelses Linie, idet det ærede Medlem dog fornøftigvis tog Afstand fra Selvstyrebevægelsens Fører og de

Metoder, han anbefaler. Jeg beklager, ligesom andre allerede har gjort det, at det ærede Medlem Hr. Schmidt mente, at det var en passende Opgave for ham at forsøge at opretholde eller forstærke Uroen ved Grænsen. Det ærede Medlem maa ikke vente Ørenlyd for Grænseflytning, selv om han har faaet Støtte dertil fra Cornelius Petersen. En Afgørelse paa dette Omraade har fundet Sted, en Afgørelse, hvormed et sørgeligt Tidsafsnit afsluttedes, og saavel selve Afgørelsen som Tiden derefter er blevet præget af det danske Folks sunde Omtanke overfor den alvorlige Sag, som baade Afgørelsen og Tiden derefter førte ind under det danske Omraade. Danmark har ydet Mindretallet den Frihed og Beskyttelse, som er rimelig, og har jo ogsaa haft den Tilfredsstillelse, at Tyskland er slaaet ind paa lignende Principper. Derefter burde der kun tilstræbes et godt Forhold mellem de to Grænsfolk, de to Folk, der har denne Grænse mellem sig. De, der skal leve sammen ved Grænsen og i de to Nabolande, bør tilstræbe det bedst mulige Forhold, og jeg kan ikke se andet end, at det var en rimeligere Opgave for det ærede Medlem Hr. Schmidt at virke med til, at dette gode Forhold opnaaedes, det var en Opgave, som dog utvivlsomt var mere stemmende med Tidens Aand end det, som det ærede Medlem ved sine Bemærkninger syntes at tilstræbe. Thi der er jo ingen Tvivl om, at ved en saadan Handlemaade, ved en Medvirken til Tilvejebringelse af det bedst mulige Forhold mellem disse to Folk og ikke mindst mellem Befolkningen derovre i Grænseomraadet paa begge Sider af Grænsen, gavner det ærede Medlem ogsaa den tyske Nation mere end ved fortsat Forsøg paa at holde Liv i en forlængst afsluttet Strid.

Om den saakaldte Selvstyrebevægelse, som dels det ærede Medlem Hr. Schmidt, dels andre har beskæftiget sig med, er mange Ord sikkert ikke fornødne. At denne Bevægelse i højeste Grad har tilstræbt at skabe Uro, er jo aabenbart for alle; at den har anbefalet Midler, der ellers forkastes de fleste Steder, er ogsaa kendt. At en saadan Bevægelse af Hensyn til Landets Interesser og Landets Omdømme ikke fortsat kunde bestaa i fuld Frihed, har længe været indlysende for alle, der saa paa denne Bevægelse. Jeg maa imidlertid, da ogsaa den